

આપણી વાત

સંકલન : પ્રકુલ્લ રાવલ

પરિષદ્ધની પરંપરા રહી છે કે સાહિત્યનાં વિવિધ સ્વરૂપો વિશે અવારનવાર પરિસંવાદો અને એ અંગેની ચર્ચાવિચારણા થતી રહી છે. આ સંદર્ભે તા. ૨૮-૩૦ માર્ચના રોજ સૂરતમાં હાસ્યસાહિત્ય અંગેનો એક પરિસંવાદ યોજાઈ ગયો. ૨૮મી તારીખે ઉદ્ઘાટન-બેઠકમાં હાસ્યસત્રની ભૂમિકા શ્રી નિતિન વડગામાએ દર્શાવી અને શ્રી ભગવતીકુમાર શર્માના હસ્તે દીપપાગટ્ય કરી બેઠકનું ઉદ્ઘાટન કર્યું. શ્રી ભગવતીકુમાર શર્માએ ઉદ્ઘાટન-વક્તવ્ય આપ્યું અને શ્રી રત્નલાલ બોરીસાગરે બીજ-વક્તવ્ય આપ્યું. તેમ જ અધ્યક્ષસ્થાનેથી પરિષદ પ્રમુખશ્રી ધીરુ પરીએ હાસ્ય સંદર્ભે વક્તવ્ય આપ્યું. કાર્યક્રમનું સંચાલન શ્રી જનક નાયકે કર્યું. ત્યારપણીની પ્રથમ બેઠકમાં અધ્યક્ષસ્થાને શ્રી રધુવીર ચૌધરી હતા અને શ્રી વિજય શાસ્ત્રી, શ્રી હરિકૃષ્ણ પાઠક, શ્રી સતીશ વ્યાસ અને શ્રી પ્રકુલ્લ રાવલે અનુકૂમે ‘અમે બધા’, ‘ન.પ્ર. બૂચનાં પ્રતિકાલ્યો’, ‘શેક્સપિયરનું શ્રાદ્ધ’ અને ‘અંગપચીસી’ વિશે વક્તવ્ય રજૂ કર્યા. સંચાલન ડૉ. પ્રકુલ્લ દેસાઈએ કર્યું હતું. રત્ન હાસ્યકવિસંમેલન યોજાયું તેનું સંચાલન રઈશ મનીયારે કર્યું હતું. તેમાં નયન હ. દેસાઈ, રવીન્દ્ર પારેખ, બંકુલેશ દેસાઈ, કિરણસિંહ ચૌહાણ, પ્રજ્ઞા વશી અને હરિકૃષ્ણ પાઠકે હાસ્ય કવિતાનો પાઠ કર્યો હતો. બીજા દિવસે ત૦૮૦૩ માર્ચ રવિવારના રોજ રવીન્દ્ર પારેખની અધ્યક્ષતામાં ધ્વનિલ પારેખ, પ્રજ્ઞા વશી, રમેશ મહેતા, સંધ્યા ભણ, રવીન્દ્ર પારેખ અને રધુવીર ચૌધરીએ અનુકૂમે ‘ચાંદરણાં’, ‘એકલવ્ય’, ‘ભજઆનંદમુ’, ‘વિનોદ કથાઓ’, ‘અડવા પચીસી’ અને ‘આપણો ઘરીક સંઘ’ વિશે વક્તવ્યો આપ્યાં હતાં. આ બેઠકનું સંચાલન જનક નાયકે કર્યું હતું.

બે દિવસના આ હાસ્યસત્રમાં સૂરતના સાહિત્યરસિકોએ હાજરી આપી હતી. અને સૌ વક્તાઓ બે દિવસ રોકાયા હતા. આ સત્ર અત્યંત સફળ થયું હતું અને હાસ્યની વિવિધ કૃતિઓ તેમ જ સર્જકો વિશે વાત થઈ હતી.

પરિષદ હવે પણ વિવિધ કાર્યક્રમો કરવાની છે. તેમાં રમેશ કથા, ઉપેન્દ્ર ત્રિવેદીનું વાર્તાપઠન, વેભિકાઓની વાર્તાશિબિર ઇત્યાદિ કાર્યક્રમો થવાના છે.

પરિષદ ‘એકત્ર’ નામક સંસ્થા સાથે ઈ-બુકમાં જોડાવાનું પણ વિચાર્યું છે અને ‘ગ્રંથવિહાર’ને નવા સ્વરૂપે મૂકવાનું આયોજન થઈ રહ્યું છે.

- પ્રકુલ્લ રાવલ

પાલિકા

તા. ૩-૪-૨૦૧૪ના રોજ રાજેન્ડ્ર પટેલ મોહન પરમારની વાર્તા ‘વરસાદ’નો

આસ્વાદ કરાવ્યો હતો. અને વિજય સોનીએ મૌલિક વાર્તા ‘વોર્ડ નં.૬’નું પઠન કર્યું હતું. તા. ૧૭-૪-૨૦૧૪ના રોજ વાર્તાંકાર હસમુખ રાવલે ‘પ્રેત યોનિ’ વાર્તા વાંચી હતી. જેમાં વૃદ્ધ અને એકલવાયા વ્યક્તિની કથા રજૂ કરી હતી. વાર્તાની શરૂઆત રસપ્રદ હતી. વાર્તાસંદર્ભની ચર્ચામાં રમેશ દેવએ વાર્તાની ખૂબીઓની ચર્ચા કરી હતી. આ ઉપરાંત બિપીન પટેલે સર્જક શ્રી કિરીટ દૂધાતની ‘એક બપોરે’ વાર્તાનું સરસ રસદર્શન કરાવ્યું હતું.

રવીન્દ્રભવન અંતર્ગત

નિર્ણય ભગતની આગેવાની હેઠળ રવીન્દ્રનાથના સાહિત્યને ફેલાવવાનું કામ રવીન્દ્રભવન દ્વારા કરવામાં આવે છે. જેના અંતર્ગત ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદમાં સુશ્રા શાહ અને શૈલેશ પારેખે તા. ૧૭-૪-૨૦૧૪ના રોજ ‘હુ હાઉ ટ્રીટ’, ‘વાઘની વાર્તા’, ‘તે કન્યા જોવા જાય છે’, ‘તેનો ચહેરો ખોવાઈ જાય છે’, ‘તેનું બ્રેઇન ટ્રોન્સાલ્વાન્ટ’ અને ‘બેસુરાની પ્રચંડ શક્તિ’ જેવી વાર્તાઓનું વાચિકમ્બ કર્યું હતું જે વાર્તાઓમાં લેખકે સમાજના કુરિવાજો પર કટાક્ષ કર્યો છે.

પરિષદના આગામી કાર્યક્રમો

એનીબહેન સરૈયા લેખિકા પ્રોત્સાહનનિધિ

સંયોજક : પારુલ કંદ્રપ દેસાઈ, પ્રક્ષા પટેલ. તા. ૧૮-૫-૨૦૧૪ના રોજ જાણીતા વાર્તાંકાર, રમેશ ર. દવે, કિરીટ દૂધાત અને બિંદુ ભણ્ણની હાજરીમાં વાર્તાશિબિર પછી બહેનો દ્વારા લખાયેલી વાર્તાનું પઠન અને ચર્ચા. સમય : બપોરે ૧-૦૦ થી ૪-૦૦.

પાલિકા

સંયોજક : દીવાન ઠાકોર. તા. ૧-૫-૨૦૧૪, ગુરુવારે સાંજે ૬-૦૦ વાગે પૂજા તત્ત્વત વાર્તાનું પઠન કરશે અને રમેશ ર. દવેની વાર્તાનો હરીશ ખત્રી આસ્વાદ કરાવશે. તા. ૧૫-૫-૨૦૧૪ના ગુરુવારે સાંજે ૬-૦૦ વાગે રાજેશ અંતાશી મૌલિક વાર્તાનું પઠન કરશે અને અજ્ય રાવલ અન્ય સર્જકની વાર્તાનો આસ્વાદ કરાવશે.

દિશ કવિતા કેન્દ્ર

તા. ૭,૧૪,૨૧-૫-૨૦૧૪, બુધવારે સાંજે ૭-૦૦ વાગે બુધસભા. અને ૨૮-૫-૨૦૧૪ના રોજ વ્યાખ્યાન.

ગુજરાત યુનિવર્સિટીમાન્ય પત્રકારત્વ અને અનુવાદના અભ્યાસક્રમ

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ સંચાલિત ક. લા. સ્વાધ્યાયમંદિર દ્વારા ગુજરાત યુનિવર્સિટીમાન્ય છ-માસિક પત્રકારત્વ અને અનુવાદના પ્રમાણપત્ર અભ્યાસક્રમના વર્ગોનું સત્ર ૧૫ જુલાઈ, ૨૦૧૪થી શરૂ થશે. અભ્યાસક્રમમાં જોડાવા ઈચ્છિતા

વિદ્યાર્�ીઓએ તત્કાલિક સંપર્ક કરવો. વહેલા તે પહેલાના ધોરણે પ્રવેશ આપાશે. વર્ગો સોમવાર અને મંગળવારે સાંજના ૫.૦૦ થી ૭.૦૦ના સમય દરમિયાન લેવાશે.

સંપર્કસ્થૂલ

કાર્યાલય - (૦૭૯) ૨૬૪૮૭૯૮૪૭

શ્રી ચન્દ્રકાન્ત ભાવસાર (મો) ૮૫૩૭૬૭૧૦૭૩

સ્થળ

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, વાઈસની પાછળ,
નાદીકિનારે, આશ્રમરોડ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮

સાહિત્યવૃત્ત

આનર્ટ ગુજરાતીનો અધ્યાપક સંઘ-AGASનું ૧૩મું અધિવેશન યોજાયું

હેમચંદ્રાચાર્ય ઉ.ગુ. યુનિવર્સિટી સંલગ્ન કોલેજોના ગુજરાતી વિષયના વિદ્યાર્થીઓ તથા અધ્યાપકોનું અધીત રેજસ્ટ્રી બને એ માટે સતત મથામણ કરતા ને વિદ્યાકીય ઉપકમો રચતા આનર્ટ ગુજરાતીનો અધ્યાપક સંઘ-AGASનું વાર્ષિક અધિવેશન, મહિલા આટ્ર્સ કોલેજ, વિદ્યાનગરી ડિમતનગરના પજમાનપદે તા. ૨૨-૩-૨૦૧૪ના રોજ
યોજાયું હતું જેમાં સર્વશ્રી સુમન શાહ, સતીશ વાસે રસપ્રદ વક્તવ્યો આપ્યાં હતા.

ગ્રંથવિમર્શન

દર્શક શતાબ્દી મહોત્સવ હેઠળ, દર્શક ક્ષાઉન્ડેશન દ્વારા તા. ૨૨-૩-૨૦૧૪ના રોજ ગ્રંથવિમર્શનો કાર્યક્રમ સાંજે ૫-૦૦ કલાકે ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદમાં યોજવામાં આવ્યો હતો. જેમાં સામાજિક કાર્યકર ડૉ. પ્રકાશ આમટે લિખિત તથા સંજ્ય ભાવે દ્વારા અનૂછિત પુસ્તક 'પ્રકાશની દીરીઓ' વિશે શ્રી રાજેન્દ્ર પટેલ તથા ચિનુભાઈ મોહિના ગજલસંગ્રહ 'આરાં ઝરણ વિશે' અશોક ચાવડાએ આસ્વાદમૂલક પ્રવચનો આપ્યાં હતાં. સંજ્ય ભાવેએ પ્રતિભાવમાં અનુવાદ વખતે તેમને થયેલા અનુભવો તેમજ ડૉ. પ્રકાશ આમટે લખેલાં નવાં પુસ્તકો અંગે માહિતી આપી હતી. ચિનુ મોહિની પસંદગીની ગજલોનું પઠન કર્યું હતું.

યાગોર અને અરવિદનનું કાવ્યદર્શન

તા. ૧૬-૭-૨૦૧૪ના રોજ રાજેન્દ્ર પટેલે ગુજરાત વિશ્વકોશમાં સાંજે ૫-૦૦ વાગે શ્રી અરવિદ અને રવીન્દ્રનાથ યાગોરના કાવ્યદર્શન પર વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. જેમાં તેમજે કદ્યું હતું કે અરવિદ નવ્યઉષ્ણાના કવિ છે, તો રવીન્દ્રનાથ યાગોર પ્રભાતના કવિ છે.

આજથી ૩૦૦૦ વર્ષ પહેલાં લુપ્ત થયેલી સરસ્વતીનો પ્રવાહ

શ્રી. ભર્દુલકર વિદ્યાર્થીપક શાનવિજ્ઞાન વ્યાખ્યાન-ત્રૈણી અંતર્ગત ઇસરોના. નિવૃત્ત.

વિજ્ઞાની ડૉ. પી. એસ. ઠક્કરે ‘લુપ્ત સરસ્વતીની ખોજ’ વિશે વક્તવ્ય આપ્યું હતું. વૈદિક સરસ્વતી નહીં તેલાસ-માનસરોવર વિસ્તારમાં આવેલ ગંગાધર મૂખ સરોવરમાંથી ગૌમુખમાંથી નીકળી સપ્તસિંહુ પ્રદેશ એટલે કે તિબેટમાં વહી ઉત્તરાખંડમાં આવતી હતી. ઉત્તરાખંડમાંથી ઉત્તરપ્રદેશમાં વહી છપારામાંથી દક્ષિણ પશ્ચિમ એટલે કે નૈऋત્યમાં વહી સોન નદીના પ્રવાહમાં નર્મદાને મળતી હતી. ત્યારબાદ નર્મદાના પ્રવાહમાં અંકલેશ્વર પાસે દાખલ થઈ પૂર્વ ભાદર અને પશ્ચિમ ભાદરના પ્રવાહમાં વહી ગિરનાર પાસે ઓજત અને સોનરેપ નદીના પ્રવાહમાં વહી અરબી સમુદ્રને મળતી હતી. કોઈ મોટા ધરતીકંપને કારણે સરસ્વતી નદીના પ્રવાહમાં પ્રલયકાળમાં ફેરફાર થતા નર્મદાનો આ પ્રવાહ હીરણા, હાથળી તથા ચંબલ જેવી નદીઓના પ્રવાહમાં વહી મહી નદીના પ્રવાહમાં વહેતો હોય. કવિ ન્હાનાલાલ દલપત્રરામ લિખિત હરિસંહિતામાં પણ આ વર્ણન જોવા મળે છે. વક્તાનો પરિચય ડૉ. કુમારપાણ દેસાઈએ આય્યો.

ગ્રંથ દ્વારા લોકપર્ચણ

પ્રેમાંદ સાહિત્ય સભા (વડોદરા)ના ઉપકમે શ્રી ચંદ્રકાન્ત રાવનાં બાર પુસ્તકીના લોકપર્ચણનો કાર્યક્રમ સિતાંશુ મહેતાની અધ્યક્ષતામાં તા. ૨-૩-૨૦૧૪ના રોજ સંપન્ન થયો હતો જેમાં ગ્રંથ વાર્તાસંગ્રહો, ગ્રંથ ચિંતનાત્મક લેખોનાં પુસ્તકો, ચાર કાવ્યસંગ્રહો અને બે બાળકાવ્યસંગ્રહોનાં પુસ્તકોનું તજ્જ્ઞ સાહિત્યકારોને હસ્તે લોકપર્ચણ થયું.

મધુસૂદન કાપડિયાને ૨૦૧૩નો ડાયસ્પોરા ચાઈટિંગ એવોર્ડ

વિદેશમાં રહીને ગુજરાતી ભાષા-સાહિત્યક્ષેત્રે કિયાશીલ સારસ્વતોને ‘ગાર્ડ રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યુટ ફોર ડાયસ્પોરા સ્ટડીઝ’ દ્વારા પ્રતિ વર્ષ એનાયત થતો ડાયસ્પોરા લેખન પુરસ્કાર આ વર્ષે અમેરિકા ખાતે છેલ્લા ત્રણેક દ્યાયકાથી ગુજરાતી ડાયસ્પોરા સાહિત્યનું સતત-વિવેચન મૂલ્યાંકન કરી રહેલા વિદ્વાન શ્રી મધુસૂદન કાપડિયાને ૨૦૧૩નો ડાયસ્પોરા ચાઈટિંગ એવોર્ડ એનાયત કરવામાં આવ્યો છે. મધુસૂદન કાપડિયાને અભિનંદન.

‘સુમન શાહ સર્જકપ્રતિભાવિશેષ’ પરિસંવાદ

સુરેશ જોણી પરંપરાના અધ્યાપક, સર્જક અને વિચારક એવા સુમન શાહના પંચોતેરમા વર્ષ નિમિત્તે તેમના વિદ્યાર્થીઓએ ‘સુમન શાહના અમૃત પર્વ ઉજવણી વર્ષ’ની ઉજવણી કરવાનું નક્કી કર્યું. એ નિમિત્તે ‘સુમન શાહ સર્જકપ્રતિભાવિશેષ પરિસંવાદ’ના આયોજન રૂપે તા. ૨-૩-૨૦૧૪ના રોજ ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદના ગોવર્ધનભવનમાં એક દિવસનો પરિસંવાદ યોજાયો હતો. જેમાં સુમનભાઈના વિદ્યાર્થીઓ તથા ચાહકો મોટી સંખ્યામાં ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. આ પ્રસંગે સર્વશ્રી રાજેન્દ્ર પટેલ, વિનોદ જોશી, અજય રાવલ, જ્યેશ ભોગાયતા, પારુલ દેસાઈ, જગદીશ ગુર્જર, નરેશ શુક્લ, માણિલાલ પટેલ, કિશોર વ્યાસ, બળવંત જાની, જિશેશ બ્રહ્મભક્ત, જિતેન મેકવાને વિવિધ સ્વરૂપોમાં

સુમન શાહ કરેલાં સર્જન વિશે વક્તવ્યો આચ્છાં હતાં. તેમજ સર્વશ્રી પી. જે. પટેલ, દીપક પંડ્યા, ભરત મહેતા, ઉમા ચૌધરીએ ‘સુમન શાહ અને હું’ સંદર્ભ શિક્ષક-વિદ્યાર્થી તરીકેનાં પોતાનાં સ્મરણોને તાજા કર્યા હતાં. પરિસંવાદના પ્રારંભે સુમન શાહ પોતાની ડેફ્ઝિયત આપી હતી.

ગુજરાતી ભાષાના સાહિત્યકારો માટે

ગુજરાતી ભાષામાં ઈ.સ. ૨૦૧૪ સુધીમાં જે વિદ્યમાન સાહિત્યકારનું ઓછામાં ઓછું એક પુસ્તક પ્રગટ થયું હોય તે સર્વ ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથકાર-લેખકોને જળાવવામાં આવે છે કે, ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી ડૉ. કિરીટ શુક્લના સંપાદનમાં ગુજરાતી સાહિત્યકાર પરિચયકોશની તૃતીય સંવર્ધિત આવૃત્તિ પ્રગટ કરી રહી છે. તે અન્વયે (૧) પૂરું નામ (૨) ઉપનામ (૩) જન્મ તારીખ, સ્થળ અને વતન (૪) અભ્યાસ અને વ્યવસાય (૫) પ્રકાશિત પુસ્તકોની વિષયવાર સંપૂર્ણ વાઈ (આવૃત્તિ તથા પ્રકાશન વર્ષ) સાથે (૬) જે કોઈ પારિતોષિક, એવોઈ, સન્માન વગેરે મળ્યાં હોય તેની વિગતો. (૭) હાલનું સરનામું તથા ટેલિફોન નંબર, ઈ-મેલ સરનામું અને અન્ય વિશેષ જળાવવા જરૂરી લાગતી હોય તેવી વિગતો ડૉ. કિરીટ શુક્લ, ગ્રંથપાલશ્રી, ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી, અભિવેખાગાર ભવન, સેક્ટર-૧૭, ગાંધીનગર-૩૮૨૦૧૭ એ સરનામે સંપૂર્ણ માહિતી સાથે કાગળમાં સ્વચ્છ રીતે લખીને gujsahkosh@gmail.com એ ઈ-મેલ સરનામે મોકલવા વિનંતી. અગાઉની માહિતીમાં કોઈ ફેરફાર ન હોય તો બીજી વાર મોકલવાની જરૂર નથી. સુધારા-વધારા અચૂક મોકલવા. અધુરી વિગતોનો સમાવેશ કરવાનો શક્ય નહિ બને તેથી આ અંગેની જરૂરી તમામ વિગતો ઉપરના સરનામે તાત્કાલિક મોકલી આપવા વિનંતિ.

સિમતા પારેખ સાહિત્ય સ્પર્ધાની રૂપરેખા અને શરતો

- (૧) અભિલ હિન્દ મહિલા પરિષદ બૃહદ સુરત શાખા ટ્રસ્ટના વાચકમંચના ઉપકમે સિમતા પારેખ સાહિત્યલેખન સ્પર્ધા થાય તેવું વિચાર્યુ છે. તેમાં દર વર્ષે વાર્તાલેખન, ગજલલેખન અને બાળવાર્તાલેખન એમ ત્રણ પ્રકારની સ્પર્ધાઓ કરવામાં આવશે.
- (૨) ત્રણે પ્રકારમાં શ્રેષ્ઠ કૃતિને પારિતોષિક આપવામાં આવશે.
- (૩) ગુજરાતીમાં લખતા અને ગુજરાતમાં વસતા સર્જકો માટે આ સ્પર્ધા યોજાશે.
- (૪) દરેક પ્રકારની કૃતિની મહત્તમ શર્જમર્યાદા નીચે પ્રમાણે રહેશે.
વાર્તા-૨૦૦૦ શબ્દો, ગજલ-૧૪ પંક્તિ, બાળવાર્તા-૧૫૦૦ શબ્દો
- (૫) દરેક કૃતિને શીર્ષક આપવું જરૂરી છે.
- (૬) કૃતિ પર લેખકે પોતાનું નામ લખવું નહિ. કૃતિનું શીર્ષક, નામ, સરનામું, ટેલિફોન નંબર વગેરે અલાયદા કાગળ પર લખવું.

- (૭) લખાણ ટાઈપ કરીને મોકલવું ઈચ્છનીય છે. કોઈ સંજોગોમાં ટાઈપ ન થઈ શકે તો સુવાચ્ય અક્ષરે લખાલી કૃતિ પણ ધ્યાનમાં લેવામાં આવશે. કૃતિ કાગળની એક બાજુ લખવાની રહેશે.
- (૮) સ્વર્ધકી પોતાની કૃતિની બે નકલ મોકલવાની રહેશે.
- (૯) ત્રણે વિભાગની કૃતિઓ દર વર્ષે ૩૧ જુલાઈ સુધીમાં અભિલ છિન્દ મહિલા પરિષદ બૃહદ સુરત શાખા, શાલીભદ કોમલેક્ષ, કાદરશાની નાળ, ટીમલીયાવડ, નાનપુરા, સુરત-૩૮૫૦૦૧૧ના સરનામે મોકલવાની રહેશે.
- (૧૦) દર વર્ષે નવેમ્બર માસમાં સ્વર્ધાના પરિણામો જાહેર કરવામાં આવશે.

સ્વ. શ્રી કેશવલાલ ધનેશ્વર દ્વિવેદી વિશે

મુંબર્ઝના એક જમાનાના ખ્યાતનામ ગુજરાતી સાપ્તાહિક ‘ચેતમધંદર’ના તત્ત્વી સ્વ. શ્રી કેશવલાલ ધનેશ્વર દ્વિવેદી (દવે) ‘શનિ’ જેઓ ચૂડા, જી. સુરેન્દ્રનગરના વતની હતા. તેઓ સારા કાર્ટૂનિસ્ટ પણ હતા. ‘ચેતમધંદર’માં તેમની કટાર ‘હાલ્ય ઘોડી હામે પાર’ ઘણી લોકપ્રિય થયેલી.

તેમનાં જીવન અને પત્રકારિત્વ વિશે સંશોધનકાર્ય હાથ ધરેલ છે તો તેમના વિશેની આધારભૂત માહિતી અને ‘ચેતમધંદર’ના કોઈ અંકો પ્રાપ્ય હોય તો નીચેના સરનામે મોકલવા વિનંતી છે.

નગીન દવે, ૨૪૨, પુષ્કરધામ સોસાયટી, કાલાવડ રોડ, રાજકોટ-૬૦૦૦૫. મો. ૯૮૨૬૮૬૩૧૪૨

હું વાર્તા લખીશ....

ડૉ. દસ્તિ પટેલ

કોઈ સાસુ કે નાણાંને ભરોસે રસોઠું મૂકીને આવ્યું તો કોક સફ્ટબાગીને મમ્મીએ આગ્રહ કરીને મોકલી આય્યું. કેટલાંકને ઘરે શીતળા સાતમ થઈ તો વળી, એકલપંડે હતાં એમને તો આજે પૂરો દિન મેળાવડાનો નક્કી હતો. પરોઢ થતાં પહેલાં કેટલાંક ભૂજથી રવાના થયાં તો સુરતથી સૂરજદાદાની રાહ જોયા વગર બહાર નીકળી પહુનારંધ ઓછાં ન હતાં. નાનાં નગરોનાં ને ગામનાં ને વડોદરાનાંથી ખાસ્સાં નીકળ્યાં. અમદાવાદનાંને તો ભાઈ ઘરે જ માંડવો હતો. એટલે બાકી રહે જ શાનાં? આ ત્રીસ માર્યના દિનની રાહ કોઈ ત્રીસ દિવસથી તો કોઈક તો આગલા દિવસે ખબર પડતાં જોડવા અધીરું બન્યું હતું. વાતો તો સહુ કરતું પણ આ વાર્તા કરવાની, લખવાની કેમ? એ જાણવાની શિબિર અને એય માત્ર બહેનો માટે એટલે ઉત્સાહ કંઈક અનેરો હતો. એક દિનની કાર્યશાળામાં બે-ત્રણ ડાન તો બેળાં થશે જ એવો અંદાજ હતો ત્યાં તો ખાસ્સાં ચાર કોડી બેળાં થઈ ગયાં.

નદીકિનારે ગોવર્ધન સ્મૃતિમંદિરમાં સાચુકલો મનપાંચમનો મેળો જામ્બો. લાલ-પીળા-લીલા-ગુલાબી રંગોથી સજેલાંઓ અધ્યગોળાકારે ગોઈવેલી બેઠકોમાંથી એકેવી ખાલી ન છીડી, અને પ્રારંભ થયો એની સરૈયા લેઝિકા પ્રોત્સાહન નિધિ અંતર્ગત માત્ર બહેનો માટેની વાર્તાશિબિરનો. પારુલ કં. દેસાઈ અને પ્રજ્ઞા પટેલનાં સંયોજન-આયોજનમાં આ વાર્તાશિબિરનું સંચાલન જાણીતા વાર્તાકાર રમેશ ર. દવે કરશે એવું જાણનારાં સૌના હરખમાં વધારો કરવા વાર્તાકારો સર્વશ્રી બિન્દુ ભણ્ણ, ક્રિયાટ દૂધાત અને ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમીના મહામાત્ર હર્ષદ ત્રિવેદી પણ આખ્યો દિવસ સૌનાં સંગાથી બની રહ્યાં.

પ્રારંભે પ્રજ્ઞા પટેલે એની સરૈયા લેઝિકા પ્રોત્સાહન નિધિ ડેટન થઈ ચૂકેલા કાર્યક્રમોની વિગતો આપી. સાહિત્ય પરિષદ્ધના ઉપપ્રમુખ રાજેન્દ્ર પટેલે નવસર્જકોને પ્રોત્સાહિત, પ્રેરિત કરતી પરિષદ્પ્રવૃત્તિની વિગતો આપી અને બહેનોની આટલી મોટી સંખ્યા સાહિત્યિક પ્રવૃત્તિમાં જોડાવા ઉત્સુક છે તે જોઈ રાજ્યપો વ્યક્ત કર્યો.

પારુલ કં. દેસાઈએ એકદિવસીય શિબિરમાં સમાવિષ્ટ વિગતોની રૂપરેખા આપી અને વિશેષ રૂપે એની સરૈયા નિધિ વિશે જણાવ્યું. એંશી બહેનોની વાર્તાશિબિરમાં હાજરી જેટલી પ્રોત્સાહક છે એટલી જ પ્રોત્સાહક હવે પછી નિયમિતપણે યોજાતી વાર્તાશિબિરની હાજરી પણ હોય એવી અભિવાસા પારુલબહેને વ્યક્ત કરી.

તાલીમ શિબિરની શરૂઆત રમેશભાઈએ દ્વિપક્ષીય સંવાદથી જ કરી. ટૂંકી વાર્તામાં શું શું હોય એ પ્રશ્નનો જવાબ આપવામાં બહેનોને જરાય અગવડ ન પડી. ઘટના, પાત્ર, સંવાદ, સમય-સ્થળ, વર્ણન-કથન વગેરે. તો વાર્તામાં શું શું થાય એના ઉત્તરમાં વાર્તામાં રસ પડે તેવું કશુંક થાય, દસ્તિકોણ બદલાય, સંવાદ-અંતરસંવાદ થાય, કશુંક બને એવી વિગતો સાથે સ્વભાવિત વિશેની પણ ઉમેરો કરવામાં આવ્યો. ટૂંકી વાર્તામાં કથન કેવી રીતે થાય – વાર્તા ડેમ કહેવાય એનો જવાબ રમેશભાઈએ મઠાર્યો – સર્વજ્ઞ, સ્વકથન અને સાક્ષી અર્થાત્ કથક એમ ત્રણ ઘટકો. ચોથો પ્રશ્ન હતો – પાત્ર શું કરે ? વિચાર, વાળી અને વર્ણન અર્થાત્ આંતરસંવાદ, સંવાદ અને ક્રિયા – આ ત્રણ તત્ત્વો પાત્રને ઘડે, વાર્તાને ઘટ આપો. તરત સમજાયું નહીં પણ એટલે તો વાર્તા વિશે વિવેચન વાંચીને આવેલાં માટે પણ અહીં ઘણું બધું શીખવાનું હતું. પ્રશ્નોત્તરી દરમિયાન મૂલ્યવાળોના જવાબ મળતા ગયા. આવા અનૌપચારિક – દ્વિમાર્ગીય આદાનપ્રાદાનથી બહેનોનો ઉત્સાહ વધ્યો. પ્રારંભે જ વિવેચનની રૂઢ પરિભાસાથી અળગા રહેવાનું સ્યુચન પુનરવર્તિત થતું રહ્યું જે આ સાહિત્યસ્વરૂપ વિશેની સમજનો પાયો પાક્કો કરવામાં મદદરૂપ થયું. શિબિરથીઓ બધાં કાંઈ ભાષા કે સાહિત્યનાં અભ્યાસી પણ ન હતાં.

બિન્દુ ભણ્ણ અન્ય ભારતીય ભાષાઓની સરખામજીમાં ગુજરાતીમાં ઘણું સારું લખાય છે એમ ગૌરવભેર કહેવા સાથે (સારું) લખવું સરળ નથી એમ ચોખવટ પણ કરી લીધી. કોઈ પણ સ્ત્રી માટે લખવું એટલે સૌપ્રથમ તો જાત પાસે અનાવૃત થતું અને સાથે જ જાત અને જગતને નવી દસ્તિથી જોવી એમ બિન્દુબહેને જણાવ્યું લખવું એ

સ્ત્રી માટે મુક્તિનો માર્ગ બની શકે. “ટૂંકી વાર્તમાં ઘટના અને આરંભ” વિષય સંદર્ભે વાત કરતાં બિનુબહેને ક્રિયાવ્યાપાર વચ્ચે કાર્યકારણ સંબંધ હોવો જરૂરી છે એ મુદ્રા ઉપસાયો. વાર્તમાં સ્થળ ઘટના કે પ્રસંગોનું જ નિરૂપણ નથી કરવાનું. એક જ ક્રિયાનું પુનરાવર્તન પણ કેવા સંકેતો પ્રગતાવી શકે? અલબત્ત, ક્રિયાઓ વચ્ચેના અંકોડા મેળવવા પડે. લખવું એટલે જોવું. જુદી રીતે જોવું. આ જુદી રીતે જોવામાં ચેખોવ કહેતા એમ “Anything under the sun” કહેતાં ઈદમું સર્વમુનો સમાવેશ થઈ જાય. જ્યાં પણ જીવન છે, વાર્તા છે, ટૂંકી વાર્તા એટલે ઘટના ખરી પણ એટલી ભારેખમ નહીં કે સુરેશ જોશી કહેતાં એમ ઘટનાના ભારે વાર્તા જ દૂબી જાય! તો એવી પાંખી પણ નહીં કે કશું કહી જ ન શકે. “ઓસરીમાં ઘોડાં જેવાવવાં” કે “એક પૈડાંની સાઈકલ ચલાવવા” જેવું કામ વાર્તાકારનું છે. એ તેમણે ઉદાહરણો સાથે સમજાયું.

“કૃયાંય બહાર જવાનું હોય ત્યારે મમ્મી મોડી પડે છે.” એવા એક વાક્યથી આરંભિને આગળનાં પાંચ વાક્યો, શિબિરાર્થીઓ કમશા: માત્ર એક-એક વાક્ય રચતા જઈને જોડે એવો મનોયતન રમેશભાઈના નિર્દેશનમાં આરંભાયો. એ જ પ્રમાણે “ગામડાગામના એક અંગ વૃદ્ધ ઘરની બહાર નીકળે છે”થી શરૂ કરીને બહેનોએ જ એક પરિચ્છેદ રચ્યો. વાર્તાન બની પણ બધાંને કંઈક સૂર્યાંયું અને વાત આગળ ચાલી એ જ આ મનોયતનો હેતુ.

ભોજનના વિરામ બાદ, કિરીટ દૂધાતે “ટૂંકી વાર્તમાં પરિવેશ” અને ‘અંત’ વિશે સોદાહરણ રસપ્રદ વાત કરી. ખરી મજા વાર્તા કેવી રીતે કહેવાય છે તેમાં રહેલી છે. ચાટૂક્સિ ક્યાંક ચ્યમકે તે ચાલે, એનાથી સમગ્ર વાર્તાન રચાય. દેશકાળનો નિર્દેશ આપતો પરિવેશ વાર્તમાં પાત્રચિત્રણ અને ઘટનાને આકાર આપવામાં મદદરૂપ થવા સાથે સર્જનાત્મક ગવનો નમૂનો બની રહે તે અંગે કિરીટભાઈએ ધૂમકેતુ, દ્વિરેઝ, મેઘાંશી, મડિયા, જંયંત ખત્રીમાંથી અનુક્રમે “પોર્ટ ઓફિસ”, “મુકુન્દરાય”, “જઠો હલકારો”, “વાની મારી કોયલ” અને “હીરો બંટુ” વાર્તાઓમાંથી પાંચ ખંડો રજૂ કર્યા. તેમણે જણાયું કે નવોદિતોએ એ જાણી લેવું જરૂરી છે કે આમ જ વાર્તા લખાય અંબું નથી, આમ પણ વાર્તા લખી શકાય એવો પ્રયત્ન કરવો. પ્રથમ વાચને અંત ખબર પડ્યા પછી પણ ફરીફરી વાંચવી ગમે એને નીવકેલી કૃતિ કહી શકાય. પુનર્વાચને આ કૃતિઓ માનવીય કરુણાને પ્રગાહ કરતી જાય.

ટૂંકી વાર્તમાં અંત બે પ્રકારના હોઈ શકે - Close end કે જેમાં વાર્તાકાર કથનને અંત આપીને વાર્તા પૂરી કરે. Open endમાં વાર્તાકાર વાચકને વિચારતા કરે. કથન પૂરું થયા પછી પણ વાચકના ચિત્તમાં કથા આગળ વધી.

પારુલ કં. દેસાઈએ “ટૂંકી વાર્તમાં પાત્રાલોખન” વિશે વાત કરતાં કોઈ પણ પ્રકારનું પાત્ર વાર્તમાં આવી શકે એમ જણાવવા સાથે ઉમેર્યું કે એ પાત્રની બધી જ લાક્ષણિકતાઓ ટૂંકી વાર્તાના ફલકમાં ન સમાવાય. ‘કમાઉ દીકરો’ (મડિયા), ‘સાંકળ’ (રઘુવીર ચૌધરી),

‘જુમો બિસ્તી’ (ધૂમકેતુ) વગેરે વાર્તાઓમાં પ્રાણીપાત્રની લાક્ષણિકતા નોંધપાત્ર બને છે. વાર્તાકારે પાત્ર માટે પ્રયોજેલાં વિશેષશોથી નહીં પરંતુ પાત્રનાં મન, વચન અને કર્મને પ્રત્યક્ષ-તાદૃશ કરતા અન્તર્સેવાદ, સંવાદ અને વર્તનના નિરૂપણથી પણ વાચક સમક્ષ તાદૃશ થાય, ઊંઘડે. પાત્રાલેખન મહત્ત્વનું ઘટક હોવા છતાં વાર્તા એ ચરિત્રનિબંધ નથી. વ્યક્તિની લાક્ષણિકતાઓ નોંધવા સંદર્ભે જે સ્વૈરવિહાર ચરિત્રનિબંધમાં થઈ શકે તે વાર્તામાં ન પાલવે. ટૂંકી વાર્તા તેના મુખ્ય પાત્રના જીવનના કોઈ એક વિશેષ મહત્ત્વના તબક્કાને અથવા કહો કે, એક ચરમ પળનું નિરૂપણ કરે છે.

રમેશ ર. દવેએ સંચાલનનો દોર ફરી હથમાં લેતાં “કુથન અને વર્જન” વિશે સ્પષ્ટતા કરી. કથન માહિતી આપે છે, વિગતો દર્શાવે છે જ્યારે વર્જન તાદૃશીકૃત કરે છે. ક્યારેક લેખક વર્જનમાંથી કથનમાં અને કથનમાંથી વર્જનમાં સહજ સરી પડતો હોય છે. પ્રત્યક્ષ તાલીમના ભાગ રૂપે રમેશભાઈએ ‘સમુદ્રકાંઠ સૂર્યોદય નિહાળનું યુવાન યુગલ’ અને ‘ગામના ફૂર્યેથી, છલકાતી હેલ માથે ચઢાવીને કાંખમાં ગાગર મૂકીને મલપતી આવતી પનિહારી’ – એ બે વિષયોને કથન અને વર્જન રૂપે આગળ વધારવાનો મનોયતન કરાવ્યો. વાક્યો રચાતાં ગયાં. ક્યાંક વાક્યો સાર્થક નીવડ્યાં તો ક્યાંક માત્ર શબ્દો ગોઠવાયા પણ મૂળ મજા તો શિબિરાર્થીઓ દ્વારા થતા સહિયારા પ્રયાસની હતી. મજા ભેગા મળી વાર્તા બનાવવામાં હતી. એક પછી એક વાક્ય લખાય, સભાનપણે પ્રયાસ કરાય તો વાર્તા બને. રમેશભાઈ વાર્તાલેખનના મહાવરા માટે અનેક વિષયો અને ઠેકદેકાણેથી પાત્રો ખોળી લાવેલા જેની એક ખાસ્તી મજાની યાદી રજૂ કરી :

- * રસ્તા પર બેસી ભીખ માંગતી બિખારણ
- * ફૂલોથી લદાયેલું પાન વિનાનું કેસૂડાનું ઝાડ
- * ગ્રીજ પેઢીના યુવક દ્વારા પોતાના વત્તનગામમાં અવલોકાનું ખંડિયેર જેણું ઘર
- * લાંબા સમયથી ચાલી રહેલા ખૂનકેસનો ચુકાદો આપતા ન્યાયાધીશ
- * મુશ્ખલાર વરસાદમાં ઝાડ નીચે પલળતાં વૃદ્ધા.

વાર્તાનાં એક ઘટકતાત્ત્વ તરીકે સંવાદ રચવાનો મહાવરો પડકારરૂપ બન્યો. અલગ-અલગ પાત્રો વચ્ચે ત્વરિત સંવાદ રચવાનો આ પ્રયાસ શિબિરાર્થી બહેનોમાં ગર્ભિત ભાષાશક્તિ પ્રગટ કરવા સાથે સંપાદેયેલું પાત્ર જેને પરિસ્થિતિમાં કેવો પ્રતિભાવ આપે તે રજૂ કરવાનો અનુભવ મજાનો રહ્યો. સંવાદ માટેના વિષયો પણ રમેશભાઈ રસપ્રદ લાય્યા :

- * આગળ અભ્યાસ કરવા ઈચ્છાતી દીકરીને રોકતી મા.
- * નૃત્યના કલાસમાં જવા નીકળેલી સ્કૂલગર્લને એના ટીચર રોકે છે
- * સામયિકના સંપાદક દ્વારા પાંચ વખત વાર્તા પરત કરાતાં વાર્તાકાર-સંપાદક વચ્ચે સંવાદ
- * સરકસમાં સાથે કામ કરતાં જોકર અને એકોબેટ યુવતી વચ્ચે પ્રાગ્યાનું વિશે સંવાદ

શિબિરના સહસ્યોજક પ્રશ્ના પટેલે ઝડપબેર આગળ વધતા ઘડિયાળના કંચાને પહોંચી વળવાનું હતું એટલે “વાર્તામાં વિવિધ ચેતનાનું નિરૂપણ” વિષયને ચારમાંથી એક મુદ્રા ચર્ચાને સંકેતી લેવો પડ્યો. નારી, ગ્રામ, દલિત અને નગર ચેતનામાંથી નારીચેતના વિશે વાત કરતાં પ્રશ્નાબહેને ભાર મૂક્યો કે નારીના આંતરિક વિશ્વમાં ડોકિયું કરાવતી ટૂકી વાર્તાને કલાત્મક ઘાટ પણ મળવો જોઈએ.

પ્રતિભાવ દરમિયાન આનંદ તો વ્યક્ત થયો જ પણ સાથે જીવનની સમસ્યાઓ માનસિક રીતે કેવી થકવી દે છે એ વિશે એક શિક્ષિકાબહેનની વાચા રૂદ્ધનભરી બની ગઈ. શિબિરાર્થીઓને ૩૦ એપ્રિલ સુધીમાં વાર્તા લખી મોકલવાની શરત જણાવાઈ અને અઢારમી મે એ બપોરે એકથી પાંચ વચ્ચે આ વાર્તાઓ વિશેની ચીરજીડ ચર્ચા માટે સજ્જ થઈ જવાનો અનુરોધ પણ પારુલબહેને કર્યો.

તો આમ, એની સરૈયા લેખિકા પ્રોત્સાહન નિધિમાં વસંતત્રણતુમાં ગોઠડી માંડ્યા બાદ બહેનો મેના બળબળતા તાપમાં બપોરે ફરી એક વાર પરિષદ પ્રાંગણમાં પધારશે અને સર્જકતાથી ઊભરાતી એક નવી સર્જક-વાર્તાકાર પેઢીને આવકારવા સાબરમતીય બે કંઠે છલકાશે.

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદનાં પારિતોષિકો

૨૦૧૨ અને ૨૦૧૭નાં બે વર્ષના ગાળામાં પ્રસિદ્ધ થયેલાં પ્રથમ આવૃત્તિવાળાં પુસ્તકોને ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ તરફથી નીચે પ્રમાણેનાં પારિતોષિકો એનાયત કરવામાં આવશે. સર્વ લેખકો અને પ્રકાશકોને ૩૦-૫-૨૦૧૪ સુધીમાં દરેક પુસ્તકની બે નકલો, કયા પારિતોષિક માટે છે તે વિગત પુસ્તકના પહેલા પાના પર દર્શાવીને પરિષદ કાર્યાલય પર મોકલી આપવા વિનંતી કરવામાં આવે છે.